

MARK TWAIN • **Huckleberry Finn'in Maceraları**

The Adventures of Huckleberry Finn

İletişim Yayınları 3223 • İletişim Klasikleri 160

ISBN-13: 978-975-05-3395-2

© 2022 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2022, İstanbul

DIZI YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYANLAR Necdet Dümelli, Barış Özkul, Güneş Akkor

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ Winslow Homer, “Çakısıyla Dal Yontan Çocuk”, 1873

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MARK TWAIN

Huckleberry Finn'in Maceraları

The Adventures of Huckleberry Finn

ÇEVİREN *Büşra Balcan*

MURAT BELGE'NİN ÖNSÖZÜYLE

MARK TWAIN 30 Kasım 1835'te Samuel Langhorne Clemens adıyla Florida-Missouri'de doğdu. 4 yaşındayken ailesiyle beraber Hannibal'a taşındı. Eğitimi yarıda bırakıp küçük yaşlardan itibaren matbaalarda ve gazetelerde çıraklık etmeye başladı. İlk öyküsü "The Dandy Frightening in the Squatter" 1852'de Boston'daki bir haftalık mizah dergisinde yayımlandı. 22 yaşındayken Mississippi Nehri'nde istimbob kaptanı oldu. Amerikan İç Savaşı'nda Konfederasyon Taburu'na katıldı. *Virginia City Territorial Enterprise*, *San Francisco Daily Morning Call*, *Golden Era* gibi yayınlarda gazetecilik, muhabirlik ve yazarlık yaptı. Kısa öykülerinden oluşan *The Celebrated Jumping Frog of Calaveras County and Other Sketches* 1867'de yayımlandı. *The Innocents Abroad* (1869) adlı seyahatnamesiyle ABD çapında tanınmış bir yazar haline geldi. 1872'de *Roughing it*, 1873'te *The Gilded Age* adlı eserleri yayımlandı. *Tom Sawyer'ın Maceraları* (1876) ve *Huckleberry Finn'in Maceraları* (1884) romanlarıyla dünyaca ünlü bir yazar oldu ve 1881'de yaklaşık on yıl süren bir Avrupa seyahatine çıktı. ABD'ye dönünce New York'a yerleşti ve 1900'lü yıllarda emperyalizm karşıtı açıklamalarıyla yankı uyandırdı. 1901'de Yale, 1909'da Oxford üniversitelerinden fahri doktora aldı. 21 Nisan 1910'da Connecticut'ta vefat etti. Ölümünden sonra, 1916'da yayımlanan *The Mysterious Stranger* dışında *A Tramp Abroad* (1880), *Mississippi'de Hayat* (1883), *Kral Arthur'un Sarayında Connecticutlu Bir Yankee* (1889), *The American Claimant* (1891), *The Tragedy of Pudd'nhead Wilson* (1894), *Personal Recollections of Joan of Arc* (1896), *Tom Sawyer, Detective* (1896), *Following the Equator* (1897), *İnsan Nedir?* (1906), *The Christian Science* (1907) gibi eserleri vardır.

İÇİNDEKİLER

ROMANA DAİR GÖRSELLER.....	7
KRONOLOJİ.....	13
ÖNSÖZ / MURAT BELGE.....	25

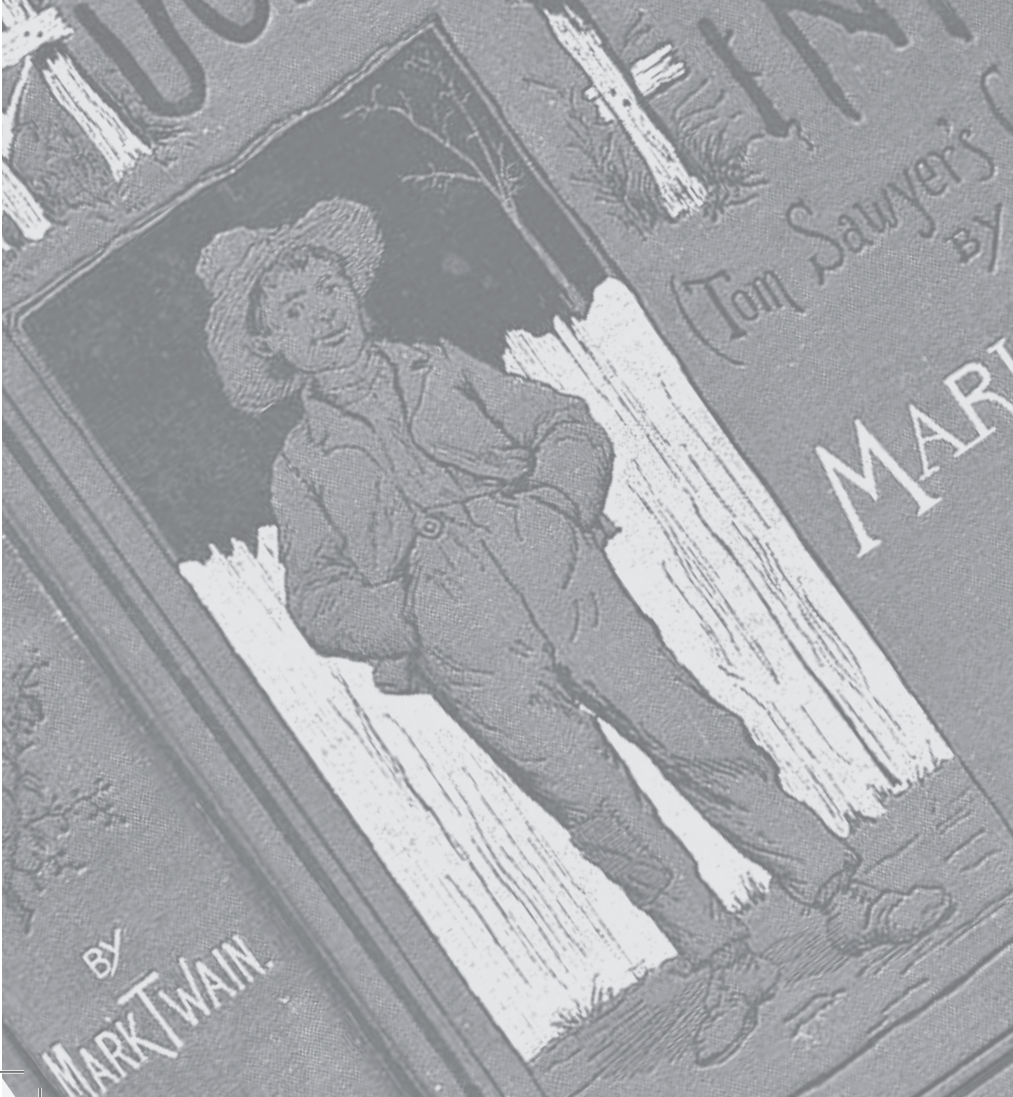
Huckleberry Finn'in Maceraları

Adventure

HUCKLEBERRY FINN

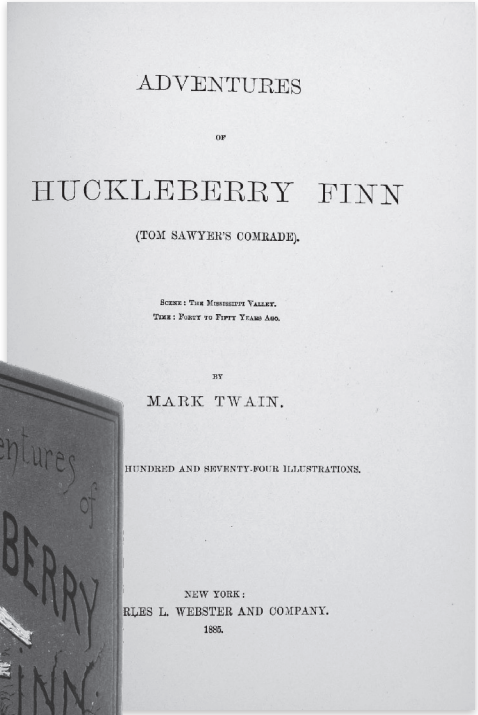
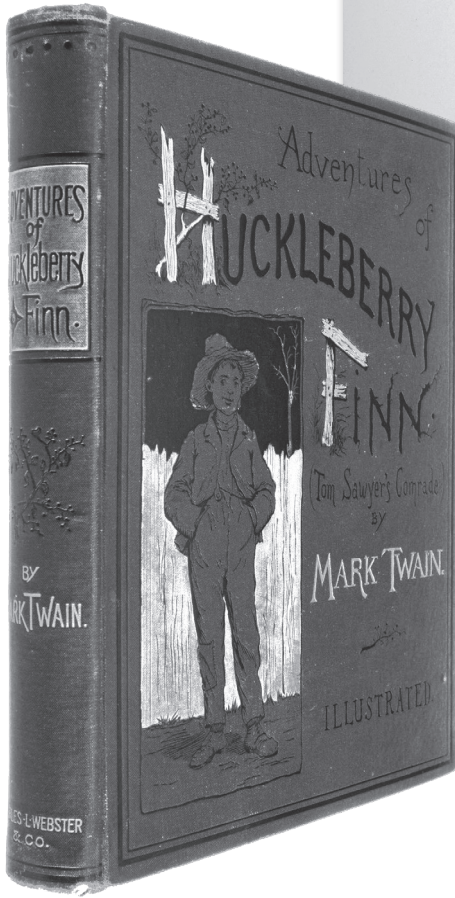
(Tom Sawyer's
BY

MAR

BY
MARK TWAIN

Huckleberry Finn'in Maceraları'nın Amerika'daki ilk edisyonunun kapağı, 1885.

Dikkat

Bu hikâyeden motive olmaya kalkışanlar yargılanacaktır, hikâyeden ders çıkarmaya kalkışanlar sürgün edilecektir, içinde bir olay örgüsü aramaya kalkışanlar vurulacaktır.

YAZARIN EMRİYLE
MÜHİMMAT KUMANDANI G. G. ARACILIĞIYLA

Açıklama

Bilginize, bu kitapta birkaç lehçe kullanıldı: Missouri zenci lehçesi, güneybatı taşrasının en uç lehçesi, bildiğimiz “Pike County” lehçesi ve bunun dört çeşitlemesi. Bunların nüansları gelişigüzel ya da tahminen yazılmadı. Bu konuşma biçimlerine yabana atılmayacak aşinalığım sayesinde, titizlikle yazıldı.

Bu açıklamayı yapma sebepim, açıklama olmaksızın çoğu okuyucunun, karakterlerin birbirinden farksız ve birbiriyle ilişkisiz biçimde konuştuğunu zannetme ihtimalidir.¹

---

1 Türkçe çeviride, bahsedilen nüansların bir kısmı, çevirinin doğası gereği, belirli ölçüde ortadan kalkmıştır – yay.haz.n.

Birinci Bölüm

Yer: Mississippi Vadisi
Zaman: 40-50 yıl önce¹

Tom Sawyer'ın Maceraları isimli kitabı okumadıysanız beni bilmezsiniz, ama önemi yok. O kitap Bay Mark Twain tarafından yazıldı ve kendisi çoğunlukla sahici şeyler anlattı. Olayları eğip bük-tüğü de oldu olmasına, ama genel olarak doğruları söyledi. Önemli değil. Ara sıra da olsa yalan söylememiş kimse yoktur zaten; Polly Teyze, dul kadın ve belki Mary hariç ama. Polly Teyze, Tom'un teyzesidir, Mary ve Dul Douglas aynı o kitapta anlatıldıkları gibidir ve o da, dediğim gibi, biraz değiştirse de gerçekleri anlatır.

Şimdi kitabın sonunda şöyle olmuştu: Tom ile ben hırsızların mağaraya gizledikleri parayı bulduk ve zengin olduk. Kişi başı altı bin dolarımız vardı, tamamı altın. Toplu halde çok paraydı çok. Ama Yargıç Thatcher aldı parayı, faize yatırdı ve para bize bütün yıl her güne bir dolar getirdi. Ne yapacağımızı bilemedik ama. Dul Douglas beni evlat edindi ve terbiye edeceğini söyledi, ama benim için hep evde olmak çok zordu. Dulun her şeyi çok düzgün, düzenli ve sonucunda da sıkıntılıydı. Ben de daha fazla dayanamadım ve sıvıştım. Eskimiş kıyafetlerime ve şeker fıçım kavuştuktan sonra huzuru buldum. Ama Tom Sawyer bırakmadı beni; hırsızlar çetesi kuracakmış, bana da dulun yanına dönüp uslu durursam çete-ye katılabileceğimi söyledi. Döndüm ben de.

1 Kitabın ilk baskısı 1884'te yapılmıştır – yay.haz.n.

Dul beni görünce gözyaşlarına boğuldu, zavallı kaybolmuş kuzum benim gibi laflar etti. Başka bir sürü şeyler de söyledi, ama fenalık düşündüğünden değil. O yeni kıyafetleri giydirdi yine üstüme; zavallı ben kıyafetlerin içinde terledim de terledim, sıkıntılara boğuldum. Zaten hemen eskiye dönmüştük. Dul akşam yemeği zilini çalınca hemen inmen gerekirdi. Ha masaya gelsek de hemen yiyemiyorduk ya; dulun başını eğip bahsettiği yiyecekler için Tanrı'ya dua etmesini beklemen gerekiyordu. Yemeklerde de sıkıntı yoktu gerçi, bir tek her şeyin ayrı ayrı pişmesi hoşuma gitmezdi. Fıçının içinde yaşarken her şey farklıdır; öteberiler birbirine karışır, yiyeceklerin tatları birbirine geçer ve sen de keyfine bakarsın.

Yemekten sonra dul, kitabını çıkarıp bana Musa ve Hasirotları'nı anlatmaya koyulmuş ve merakımı da yakalamıştı; adam çok ilgi mi çekti başta, ama dul sonra Musa'nın çok zaman önce öldüğünü anlattı. Sonra bütün merakımı kaybettim, sonuçta ölü insanları ne yapacaktım.

Çok geçmeden canım tütün çekti ve duldan izin istedim. Ama o izin vermedi. Kötü bir alışkanlıkmış, sağlıksızmış ve artık bırakmaya çalışmam gerekiyormuş. Bazıları böyledir işte. Hiç bilmedikleri şeyleri yerden yere vurmaya pek severler. Kendisi kaç zaman önce ölmüş, kimseye faydası olmayan, tek akrabası bile kalmamış Musa'yı dert ediyor da ben güzel bir şey yapmak isteyince bana yükleniyor. Kendi de enfiye çekiyor hem; ama yok, sevdiği bir şey olduğu için onunki kötü değil tabii.

Kardeşi Bayan Watson geldi eve. Evde kalmış bu ihtiyar kadın kafasına bana imla kitabını öğretmeyi koydu. Bir saat falan biraz zorladı beni, sonra dul geldi de neyse ki, biraz yumuşadı. Ama ben dayanacak halde değildim. Bir saat daha sıkıldım, bunaldım ve yerimde duramaz oldum. Bayan Watson da, "Ayaklarını oraya uzatma Huckleberry," ve "Öyle çömelme bakayım Huckleberry, dik dur," demeye başladı ve çok geçmeden "Öyle esneme, öyle gerinme Huckleberry, uslu dur azıcık," diye devam etti. Sonra bana fena yeri anlattı ve ben de orada olmayı yeğlediğimi söyledim. Çok kızdı bana. Olmayacak bir şey mi söylemişim sanki? Tek istediğim bir yerlere gidebilmektir çünkü; değişiklik olsun, ne olursa. Söylediğim şey çok ayıpmış, çok terbiyesizceymiş; bunu dünyadaki hiç

kimse için dilemezmiş ve kendisi de bütün hayatını güzel yere gitmek için yaşıyormuş. Açıkçası ben onun gittiği yerde bir fayda göremedim ve hiç uğraşmamaya karar verdim. Ama bunu kendime sakladım, çünkü söylersem başımı derde sokardım.

Sonra bir başladı ve bana güzel yer hakkındaki her şeyi anlattı. Orada insanın tek yapacağı, sonsuza kadar bütün gün arp çalıp şarkı söylemek olduğunu söyledi. O yüzden gözüm tutmadı zaten. Ama bunu da söylemedim. Tom Sawyer da oraya gider mi diye sordum, katiyen gidemezmiş. Sevindim, çünkü Tom'la beraber olmak istiyordum.

Bayan Watson hep fırçalıyordu beni, hem çok yoruluyordum hem de yapayalnızdım. Bazen zencileri içeri çağırırlar ve dua ederlerdi, sonra da herkes yatmaya giderdi. Ben de bir gün yine odama çıktım ve elimde tuttuğum bir parça mumu masaya bıraktım. Pencerenin yanındaki sandalyeye oturup aklıma neşeli bir şeyler getirmeye çalıştım, ama olmadı. Öyle yalnız hissettim ki kendimi, ölmek istedim. Yıldızlar parlıyor ve ormandaki yapraklar acı acı hışırdıyordu; sonra uzaklardan ölmüş biri için öten bir baykuşun sesi geldi, bir çoban aldatan kuşu ile bir köpek ölecek biri için uluyorlardı; rüzgâr da bir şeyler fısıldamaya çalışıyordu, ama ben ne dediğini anlayamadım ve tüylerim diken diken oldu. Hani hayaletler içlerinde kalan şeyi söyleyemediklerinde mezarlarında huzur bulamaz, bu yüzden de bütün gece yas tutarlar ya, işte onun sesi geldi kulağıma. Çok moralim bozuldu ve korktum, yanımda birilerinin olmasını istedim. O sırada omzuma bir örümceğin tırmandığını gördüm ve parmağımla fiske vurup hayvanı muma doğru fırlattım. Ben daha kıpırdayamadan örümcek ateşin içinde büzüştüverdi. Bunun uğursuzluk getireceğini çok iyi bildiğim için çok korktum. Hemen ayaklanıp olduğum yerde üç kere döndüm ve her seferinde haç çıkardım. Sonra cadıları kovalamak için saçımın bir tutamına ip bağladım. Buna da güvenim yoktu ama. Bulduğum at nalını kapının üstüne çivileyemeden kaybettiğinde yaparsın bunu, ama örümcek öldürünce böyle yapmanın işe yaradığını söyleyen olmadı daha.

Üzerimdeki titremeyi atamadan tekrar oturdum ve tüttürmek için pipomu çıkardım; sonuçta evde dul da dahil herkes yattığı için

çıt çıkmıyordu ve kimsenin haberi olmazdı. Neyse, epey zaman geçince kasabadaki saatin on iki kere çan, çan, çan ettiğini duydum. Sonra yine çıt çıkmadı. Çok geçmeden karanlıkta ağaçların arasından bir dalın kırılma sesi geldi; bir şeyler hareketleniyordu. Hiç kıpırdamadan kulak kesildim. Aşağıdan belirli belirsiz bir şekilde, “Miyav! Miyav!” diye ses geldi. Bu güzeldi işte! Ben de elimden geldiğince alçak bir sesle, “Miyav! Miyav!” dedim, sonra ateşi söndürdüm ve pencereden çıkıp alttaki kulübenin üstüne indim. Sonra kulübeden aşağı, yere kayıp ağaçların arasına kadar süründüm ve beklediğim gibi, karşımda Tom Sawyer’ı buldum.